

Záleží Mu na vás

Prezident Dieter F. Uchtdorf

Druhý radca v Prvom predsedníctve

Pán používa stupnicu veľmi odlišnú od tej svetskej, aby vážil hodnotu duše.

Mojžiš, jeden z najväčších prorokov, akého svet poznal, bol vychovaný faraónovou dcérou a strávil prvých štyridsať rokov svojho života v kráľovských sieňach Egypta. Z prvej ruky poznal slávu a veľkoleposť oného starovekého kráľovstva.

O pár rokov neskôr, na vrcholku vzdialenej hory, veľmi vzdialenej od lesku a veľkoleposti silného Egypta, Mojžiš stál v prítomnosti Boha a hovoril s Ním tvárou v tvár ako hovorí človek so svojím priateľom.¹ Počas onej návštevy Boh ukázal Mojžišovi dielo Svojich rúk, umožniac mu uvidieť záblesk Svojho diela a slávy. Keď toto videnie skončilo, Mojžiš padol na zem po dobu mnohých hodín. Keď sa mu nakoniec jeho sila vrátila, uvedomil si, že počas všetkých tých rokov na faraónovom dvore sa mu také niečo nikdy nestalo.

Povedal: Viem, že človek nie je ničím.²

Sme menej, než si myslíme

Čím viac sa učíme o vesmíre, tým viac rozumieme – aspoň z malej časti – tomu, čo spoznal Mojžiš. Vesmír je tak veľký, záhadný a nádherný, že je pre ľudskú myseľ nepochopiteľný. Boh Mojžišovi povedal, že stvoril svetov bez počtu.³ Divy nočnej oblohy sú prekrásnym svedectvom o tejto pravde.

Je zopár vecí, ktoré ma naplnili takým dychberúcim úžasom, ako keď som letel čiernou nocou ponad oceány a kontinenty a pozeral sa von z okna môjho kokpitu na nekonečnú nádheru miliónov hviezd.

Astronómovia sa snažili určiť počet hviezd vo vesmíre. Jedna skupina vedcov určila, že predpokladané množstvo hviezd v dohľade našich teleskopov je desaťkrát väčšie než všetky zrnká piesku na všetkých svetových plážach a púšťach.⁴

Tento záver je až nápadne podobný tomu, čo vyhlásil starodávny prorok Enoch: Keby to bolo možné, že by človek mohol spočítať čiastočky zeme, áno, milióny zemí ako je táto, nebol by to počiatok počtu stvorenia tvojich.⁵

Pri takej obsiahlosti Božieho stvorenia sa nemôžeme čudovať veľkej rade kráľa Benjamína, ktorú dal svojmu ľudu, aby si pamätali a vždy si pripomínali veľkosť Božiu a vlastnú ničotu svoju.⁶

Sme viac, než si myslíme

Ale aj napriek tomu, že človek je ničím, napĺňa ma údivom a úžasom, keď myslím na to, že cena duší je veľká v očiach Božích.⁷

A zatiaľ sa môžeme pozerat' na obrovskú rozlohu vesmíru a povedať: „Čo je človek v porovnaní s veľkoleposťou stvorenia?“ Boh osobne povedal, že to my sme dôvod, pre ktorý stvoril vesmír! Jeho dielom a slávou – zmyslom pre tento veľkolepý vesmír – je spasit' a povýšiť ľudstvo.⁸

Inými slovami, obrovská rozpínavosť večnosti, nádhera a tajomstvá nekonečného vesmíru a čas, ktorý si to vyžadovalo, to všetko je vytvorené iba k úžitku obyčajných smrteľníkov ako sme ja a vy. Náš Nebeský Otec stvoril vesmír, aby sme mohli dosiahnuť náš potenciál ako Jeho synovia a dcéry.

Toto je paradox človeka: v porovnaní s Bohom je človek ničím; ale my sme pre Boha všetkým. Zatiaľ čo na pozadí večného stvorenia sa môžeme javiť ako nič, máme iskru večného ohňa, ktorá horí v našich hrudiach. Máme neporovnateľný sľub povýšenia – svetov bez konca – vo svojich rukách. A Božím veľkým želaním je pomôcť nám ho dosiahnuť.

Pochabosť pýchy

Oný veľký klamár vie, že jedným z jeho najefektívnejších nástrojov pri zvädzaní detí Božích je klásť dôraz na krajnosti v paradoxe človeka. U niektorých tlačí na pyšné snahy, nafukujúc ich a povzbudzujúc ich, aby verili predstavám ich vlastnej seba-dôležitosti a neprekonateľnosti. Nahovára im, že prekračujú bežný normál, a to pre svoje schopnosti, právo prvorodeného či pre krásu, že sú ustanovení nad bežnú mieru všetkého, čo ich obklopuje. Vedie ich k záverom, že teda oni nie sú subjektom zásad niekoho iného a netrápia sa problémami iných.

Hovorí sa, že Abraham Lincoln mal obľúbenú báseň, v ktorej sa píše:

Oh, prečo by duša smrteľníka pyšná mala byť?

Ako svištiaci meteor, rýchlo letiaci oblak,

ako záblesk blesku, zlom vlny,

človek odchádza zo života do pokoja svojho v hrobe.⁹

Nasledovníci Ježiša Krista rozumejú, že v porovnaní s večnosťou je naša existencia v tejto smrteľnej sfére iba malá chvíľa v priestore a čase.¹⁰ Poznajú, že pravá hodnota človeka má veľmi málo spoločné s tým, čomu svet prikladá najvyššiu hodnotu. Vedia, že môžu zhromaždiť peniaze celého sveta, a tie nebudú stačiť na to, aby si za ne kúpili peceň chleba v nebeskej ekonomike.

Tí, ktorí zdedia kráľovstvo Božie¹¹ sú tí, ktorí sa stanú ako deti, poddajnými, pokornými, skromnými, trpezlivými, plnými lásky.¹² „Lebo každý, kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponízuje, bude povýšený.“¹³ Takíto nasledovníci rozumejú, že iba keď sme v službe svojmu blížnemu, sme v službe svojmu Bohu.¹⁴

Nie sme zabudnutí

Ďalším spôsobom, ktorým Satan podvádza je skrze zastrašovanie. Pokúša sa zamerať náš pohľad na našu vlastnú bezvýznamnosť, až kým nezačneme pochybovať o tom, či máme dostatočnú hodnotu. Hovorí nám, že sme príliš malí na to, aby sme získali niečiu pozornosť, že sme zabudnutí – obzvlášť Bohom.

Dovoľte mi podeliť sa s vami o osobnú skúsenosť, ktorá môže trochu pomôcť tým, ktorí sa cítia bezvýznamnými, zabudnutými či osamelými.

Pred mnohými rokmi som navštevoval pilotný výcvik vo vzdušných silách Spojených štátov. Bol som ďaleko od domova, mladý východonemecký vojak, narodený v Československu, ktorý vyrastal vo Východnom Nemecku a hovoril po anglicky iba s obrovskými problémami. Jasne si spomínam na svoju cestu na našu tréningovú základňu v Texase. Bol som v lietadle, sediac vedľa pasažiera, ktorý hovoril ťažkým južanským prízvukom. Sotva som rozumel slovu, ktoré povedal.

Práve som rozmýšľal, že ma asi učili zlý jazyk. Bol som vystrašený z toho, že som si myslel, že budem musieť súťažiť o popredné miesta v pilotnom tréningu so študentmi, ktorí boli rodení anglicky hovoriaci.

Keď som prišiel na leteckú základňu do malého mesta Big Spring v Texase, začal som sa obzerať po pobočke Svätých neskorších dní, čo bola hĺstka úžasných členov, ktorí sa stretávali v prenajatých miestnostiach práve na leteckej základni. Členovia boli v procese budovania malého zhromažďovacieho domu, ktorý by slúžil ako stále miesto pre Cirkev. V tej dobe členovia vykonávali väčšinu práce na nových budovách.

Deň za dňom som navštevoval svoj pilotný tréning a študoval som tak veľa ako sa dalo, a potom som strávil väčšinu svojho voľného času pracujúc na novej zhromažďovacej budove. Tam som sa naučil, že dva krát štyri nie je tanečný krok, ale kus dosky. Tiež som sa naučil dôležitú zručnosť prežitia, aby som pri pribíjaní klinca schoval svoj palec.

Strávil som tak veľa času pracujúc na zhromažďovacej budove, že predseda pobočky – ktorý bol tiež jedným z našich letových inštruktorov – vyjadril obavu, že by som možno mal stráviť viac času pri štúdiu.

Moji priatelia a spolužiaci piloti sa tiež zapojili do voľnočasových aktivít, aj keď myslím, že bude bezpečnejšie, keď poviem, že oné aktivity by neboli v súlade so súčasnou brožúrkou Pre posilnenie mládeže (For the Strength of Youth). Čo sa mňa týka, bol som rád aktívnou súčasťou tejto malej západotexaskej pobočky, trénujúc svoje novo nadobudnuté zručnosti a zlepšujúc si svoju angličtinu, keď som plnil svoje povolanie učiť v kvóre starších a v Nedeľnej škole.

V tom čase bolo Big Spring, napriek svojmu menu, malým, bezvýznamným a neznámym miestom. A často som sa podobne cítil aj ja sám – nedôležitý, neznámy a celkom osamelý. Ale aj tak som si nikdy nemyslel, že by na mňa Pán zabudol alebo že ma tam nebude môcť nájsť. Vedel som, že Nebeskému Otcovi nezáležalo na tom, kde som, aké je moje postavenie v triede pilotného tréningu či aké je moje cirkevné povolanie. Na čom Mu záležalo bolo to, či robím to najlepšie čo viem, aby moje srdce bolo priklonené k Nemu a či som ochotný pomôcť tým okolo seba. Vedel som, že ak urobím to najlepšie, čo môžem – všetko bude dobré.

A všetko bolo dobré.¹⁴

Poslední budú prvými

Pánovi nezáleží na tom, či trávime svoje dni pracujúc v mramorových sálach alebo v maštali. On vie, kde sme, nezáležiac na tom, aké skromné sú okolnosti. On použije – Svojím vlastným spôsobom a pre Svoj posvätný zámer – tých, ktorých srdcia sú naklonené k Nemu.

Boh vie, že niektoré z veľkých duší, ktoré kedy žili sú tie, ktoré sa nikdy neobjavia v kronikách dejín. Sú to požehnané, pokorné duše, ktoré nasledujú Spasiteľov príklad a trávajú dni svojho života činiač dobro.¹⁶

Jeden takýto pár, rodičia môjho priateľa, sú pre mňa príkladom tejto zásady. Manžel pracoval v oceliarni v Utahu. Na obed si vždy vytiahol svoje písma či cirkevný magazín a čítal. Keď to ostatní robotníci videli, smiali sa z neho a napádali jeho vierovyznanie. Čokoľvek mu robili, rozprával sa s nimi láskavo a so sebadôverou. Nedovolil, aby ho ich neúcta nahnevala či frustrovala.

O mnoho rokov neskôr ten najhlasnejší z nich veľmi ťažko ochorel. Predtým ako zomrel, želal si, aby tento pokorný muž hovoril na jeho pohrebe – čo aj urobil.

Tento verný člen Cirkvi nikdy nemal nejaké vysoké sociálne postavenie či bohatstvo, ale jeho vplyv hlboko zasiahol všetkých, ktorí ho poznali. Zomrel pri pracovnej nehode, keď sa zastavil, aby pomohol inému robotníkovi, ktorý uviazol v snehu.

Po rokoch podstúpila jeho vdova operáciu mozgu, ktorá spôsobila, že nemohla chodiť. Ale ľudia radi prišli a strávili s ňou čas, pretože ona im načúvala. Pamätala si. Starala sa. Pretože nemohla písať, naučila sa telefónne čísla svojich detí a vnúčat naspamäť. S láskou si pamätala na narodeniny a výročia.

Tí, ktorí ju navštívili, odišli s lepším postojom k svojmu životu i k sebe samým. Cítili jej lásku. Vedeli, že sa o nich zaujíma. Nikdy sa nesťažovala, ale trávila svoje dni požehnávajúc životy druhých. Jedna jej priateľka povedala, že táto žena bola jednou z mála ľudí, ktorých kedy poznala, ktorí skutočne zosobňovali lásku a život Ježiša Krista.

O tomto páre by sme najskôr mohli povedať, že neboli nejako obzvlášť dôležití v tomto svete. Ale Pán používa stupnicu veľmi odlišnú od tej svetskej, aby vážil hodnotu duše. Pozná tento verný pár; On ich miluje. Ich činy sú živým svedectvom ich silnej viery v Neho.

Záleží Mu na vás

Bratia a sestry, môže to byť pravda, že človek je ničím v porovnaní s veľkosťou vesmíru. Z času na čas sa dokonca môžeme cítiť bezvýznamnými, neviditeľnými, osamotenými či zabudnutými. Ale vždy si pamätajte – záleží Mu na vás! Ak niekedy pochybujete, zväzte tieto štyri božské zásady:

Po prvé, Boh miluje pokorných a miernych lebo tí sú „najväčší v kráľovstve nebeskom“¹⁷.

Po druhé, Pán poveril slabých a prostých, aby bola plnosť Jeho evanjelia hlásaná do končín sveta.¹⁸ On si vyvolil, aby slabé veci sveta vyšli a potlačili mocných a silných¹⁹ a „aby mocných zahanbil“²⁰.

Po tretie, nezáleží na tom, kde žijete, nezáleží aké skromné sú vaše podmienky, aké skromné je vaše zamestnanie, aké obmedzené sú vaše schopnosti, ako všedne vyzeráte či aké malé sa vaše cirkevné povolania zdajú byť, pre Nebeského Otca nie ste neviditeľní. Miluje vás. Pozná vaše pokorné srdce a vaše činy lásky a láskavosti. Spolu vytvárajú trvalé svedectvo vašej lojálnosti a viery.

Po štvrté a nakoniec, prosím chápajte, že to, čo vidíte a zakúšate teraz, nebude tak vždy. Nebudete cítiť osamelosť, smútok, bolesť či zastrasovanie navždy. Máme verný prísľub Boží, že On nikdy nezabudne ani neopustí tých, ktorí nakláňajú svoje srdcia k Nemu.²¹ Majte nádej a vieru v oný prísľub. Naučte sa milovať svojho Nebeského Otca a staňte sa Jeho nasledovníkmi v slove a v skutkoch.

Buďte si istí, že ak zotrváte, budete v Neho veriť a zostanete verní v dodržiavaní prikázaní, jedného dňa sami pre seba zakúsite prísľuby zjavené apoštolom Pavlom: „Ani oko nevidelo, ani ucho neslýchalo, ani do srdca človeku nevstúpilo, čo pripravil Boh tým, ktorí Ho milujú.“²²

Bratia a sestry, tá najmocnejšia Bytosť v celom vesmíre je Otcom vášho ducha. On vás pozná. Miluje vás dokonalou láskou.

Boh vás vidí nielen ako smrteľnú bytosť na malej planéte, ktorá žije kratučké obdobie – vidí vás ako Svoje dieťa. On vás vidí ako bytosti, ktorými ste schopní a zamýšľaní sa stať. On chce, aby ste vedeli, že Mu na vás záleží.

Kiež vždy veríme, dôverujeme a žijeme svoje životy takým spôsobom, že porozumieme našej skutočnej večnej hodnote a potenciálu. Kiež sa staneme hodnými vzácných požehnaní, ktoré má Nebeský Otec pre nás pripravené je mojou modlitbou v mene Jeho Syna, dokonca Ježiša Krista, amen.

Poznámky

1. Pozri Mojžiš 1:2.
2. Pozri Mojžiš 1:10.
3. Pozri Mojžiš 1:33.
4. Pozri Andrew Craig, „Astronomers count the stars“, BBC News, 22. júla 2003, <http://news.bbc.co.uk/2/hi/science/nature/3085885.stm>.
5. Pozri Mojžiš 7:30.
6. Pozri Mosiáš 4:11.
7. Pozri NaZ 18:10.
8. Pozri Mojžiš 1:38 – 39.
9. William Knox, „Mortality“, v James Dalton Morrison, vyd., Masterpieces of Religious Verse (1948), 397.
10. Pozri NaZ 121:7.
11. 3. Nefi 11:38.
12. Pozri Mosiáš 3:19.
13. Lukáš 18:14; pozri tiež 9 – 13.
14. Pozri Mosiáš 2:17.
15. Dieter F. Uchtdorf bol najlepší pri skladaní štátnej skúšky.
16. Pozri Skutky 10:38.
17. Matúš 18:4; pozri tiež verše 1 – 3.
18. Pozri NaZ 1:23.
19. Pozri NaZ 1:19.
20. 1. Korinským 1:27.
21. Pozri Židom 13:5.
22. 1. Korinským 2:9.